

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

*Prețurile, cu toate că formatul dia-
rului va fi considerabil mărit, rămân
tot cele de până acum și sunt însem-
nate în capul foi.*Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foi.Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pre lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fășile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Dorobanții și honveții.

N'au dorobanții să se bată alătura
cu honveții!Așa dăce „Românul“ din Bucu-
resci, și nu ne îndoiim, că, dăcând-o aceasta,
„Românul“ exprimă sentimentul țerii.Am dăis și noi în mai multe rânduri,
că n'au dorobanții să se bată alătura
cu honveții; noi însă am dăis-o aceasta numai
condiționat, lăsând loc și pentru speranța,
că oamenii de stat tot vor potrivi în cele
din urmă lucrurile astfel, ca dorobanții
să se poată bate alătura cu honveții.Căci interesele naționale române cer,
ca dorobanții și honveții să lupte îm-
preună.Idea aceasta nu e nici nouă, nici
a noastră: ea a fost emisă și susținută de
cei mai cu autoritate dintre oamenii pu-
blici ai Românilor.Din ziua, în care conștiința latini-
tății a ajuns a fi cel mai covârșitor din
sentimentele noastre, noi Români am căutat
și căutam mereu să ne împăcăm cu Ma-
ghiarii și să legăm cu dăinșii o prietenie
pe cât de sinceră, pe atât de durabilă.Invocăm de astădată mărturisirea fă-
cută de unul dintre oamenii noștri cu
multă autoritate, care nici n'au ținut să
facă carieră politică, nici nu pot fi bănuți
de slăbiciune pentru Maghiari.În timpul războiului trecut domnul
Alexandru Odobescu a publicat, Săm-
bătă, la 11/23 Iunie 1877, chiar în „Ro-
mânul“, un articol, în care probează, că
Bulgaria, în ciuda tuturor opintirilor turco-
file ale Maghiarilor, va fi într-o zi liberă,
apoi închee cu următoarele enunțaiuni,
pe cât de înțelepte, pe atât de pline de
caldură:„In ziua aceea, Ungurii nu vor mai fi
inamici ai Românilor. Ei ne vor întinde o
mână frățească, pe care le-o vom da
cu mulțumire, și toți împreună, toți
noi câți locuim Dunărea-de-jos, Car-
pații și Balcanii, vom lucra într-o
unire la prosperarea acestei frumoase
părți a Europei“.„Așteptând aceea zi, — care poate
nu este așa depărtată, — noi privim
cu mai multă compătimire decât ură
la purtarea nerațională a Ungurilor;
noi urmăm povața acelu înțelept din anticite
care dăcea: „Poartă-te către dușmanul tău astfel,
ca el într-o zi, să poată deveni cel mai devotat
al tău amic!“Acesta e în puține cuvinte linia de
conduită a Românilor, care e și linia de
conduită a „Tribunei“ în deosebi.Nu este nici dl I. C. Brătianu, nici
dl M. Cogălniceanu, nici dl D. Sturdza
sau dl Maiorescu, nici vre-un om politic
din țerile coroanei ungare, — edl A. Odo-
bescu acela, care-a precisat-o într'un ar-
ticol publicat la 1877, pe care a creșut
de cuviință a-l reproduce în volumul III
al „Serierilor“ sale „literare și istorice“,
apărute la 1887.Oameni mai practici și mai resona-
bili ca Maghiarii, noi Români, dându-ne
seamă despre cele-ce se petrec împregiurul
nostru, nu înțelegem, cum s'ar pute, ca
încordarea dintre poporul român și cel
maghiar să nu înceteze cât mai curând,
și dl A. Odobescu nu e singurul Român
cu vederi clare, care la 1877 credea, că
este apropiată ziua, în care Români și
Maghiarii își vor da mâna și vor lucra
împreună, fiindcă este în natura lucrurilor,
ca ei să-și deie mâna și să lucreze îm-
preună.E însă în condițiunile, pe care ni le
facem noi Români, un factor incal-
culabil, și acestia sunt Maghiarii ei
înșiși.Dacă dl A. Odobescu 'i-ar fi cuno-
scut pe Maghiari, n'ar fi dăis la 1877, că
e apropiată ziua, în care Maghiarii și Ro-
mânii își vor da mâna. Nu-i cunoștea
însă, cum nu-i cunoșteam nici noi, care
am crescut în mijlocul lor și trăim îm-
preună cu dăinșii. Și nu poate nimeni să
dăică că îi cunoșc, fiindcă e ceva incal-
culabil în firea lor.Sunt, ce e drept, oameni, care astăzi,
întocmai ca la 1877, susțin, că apropierea
între Români și Maghiari e preste puțință.
Se poate că ei au dreptate; sigură însă
nu e nici prevederea lor.Nimeni, om rezonabil, n'ar fi creșut,
că este cu puțință, ca în ajunul unui răz-
boiu cu Rusia Maghiarii și Români să
steie cum stau astăzi; acela însă, care se
crede pe deplin asigurat, că ei vor și ră-
mâne așa cum stau, scapă din vedere, că
la Maghiari toate se pot schimba de ați
până mâine.Maghiarii nu sunt ca noi Români,
oameni, care se uită departe înainte și
bagă mereu de seamă, ca nu cumva preste
șee ori douăzeci de ani să nu le pară
reșu de ceea-ce fac astăzi: ei sunt oamenii
impulsiunilor momentane, care în cel mai
scurt timp pot să devină din cei mai aprigi
dușmani „cei mai devotați amici“.Și nu poate nimeni să prevață, dacă
ați ori mâne ori poimâne nu se va pe-
trece o asemenea schimbare în spiritul pu-
blic al poporului maghiar.Admitem deci, că n'are să se bată
dorobanții alătura cu honveții, dacă lu-
crurile vor rămâne așa cum sunt. Căci
nu va risca România să ducă armata ei
tineră într'un războiu, în care ea nu se
bate cu toată însuflețirea, ear' astăzi do-
robanțul, alătura cu honvedul, numai cu
inima îndoită ar pute să se bată.Nici că a fost însă, pe cât scim noi,
vre-odată vorba, ca dorobanții să se bată
alătura cu honveții.Dorobanții și honveții au, și unii și
alții, să-și apere țeara. Dacă pot, și unii
și alții, — ceea-ce deocamdată se crede,
— să-și-o apere ei singuri, cu atât mai
bine pentru dăinșii. Dacă însă împregiu-
rările s'ar schimba astfel, ca ei numai uniți
să se poată face apărarea, forța împregiu-
rării îi va sil să se lupte și alătura.Și de aceea nici odată poate frații
noștri din România n'au avut mai mult
ca astăzi cuvinte de a-și reaminti povața
înțeleptului din anticitate.Ear' cât pentru noi, Români din țe-
rile coroanei ungare, povața înțeleptului
din anticitate este chiar o regulă de viață,fiindcă trăim în „aceia“ și țeară, venim în
fiesce-care și împingere, avem o mulțime
de interese comune și viața ne este nesu-
ferită câtă vreme Maghiarii ne sunt duș-
mani, ear' nu „amici devotați“.Se nu ni se cereă însă să ne lepă-
dăm de noi înșine, fiindcă aceasta n'o
putem face.Nu are aici la noi nimeni destulă
autoritate spre a pute face, ca Români să
se împace cu pozițiunea ce li s'a creat în
regatul ungar și să uite toate violențele,
toată batjocura, toată umilirea celor din
urmă douăzeci de ani. Căci oameni sunt
și ei, oameni din carne și oase și cu sânge
cald în vinele lor.Sperăm numai, că bărbații preocupați
de adevăratele noastre interese naționale,
punând umăr la umăr, vor pute să zădăr-
nicească încercările ce se vor fi făcând
spre a produce printre Români o mișcare
favorabilă Rusiei. — Am fi însă nisece
mișei, dacă am dăce, că nu ne temem, că
silințele acestor bărbați vor fi zadarnice.
Totul atrăna dela împregiurările, în care
se vor face acele încercări, și dela posi-
țiunea ce li se va crea celor-ce vor în
toată sinceritatea să le zădărnicească.„La corespondența de l'Est“
este reșu informată, dacă-i spune lumii,
că acum cestiunea Ardealului nu e pusă
la ordinea dilii.Credem, că sunt mulți aceia, cărora
le-ar veni la socoteală, că a nune acum
ea să nu fie pusă, și că între acești mulți
vor fi și unii dintre oamenii de stat ai
României, care sunt, precum și trebuie să
fie, preocupați, înainte de toate, de inte-
reșele țerii lor, care ar cere — poate,
— ca deocamdată noi Români din țerile
coroanei ungare să nu mai accentuăm, să
nu mai înăsprim conflictul ivit între noi
și Maghiari.Să vină însă ori-și-cine aici, să meargă
din sat în sat, să vadă amărăciunea, de
care sunt cuprinși Români și se va con-
vinge, că e cestiune de patriotim și de
onestitate politică, ca tocmai acum să stă-
ruim mai mult ca ori-și-când asupra ce-
stiunii Ardealului.Este în interesul monarhiei și în al
națiunii maghiare în deosebi, ca poporul
acesta să fie mângăiat, să primeasca sa-
tisfacțiunea cuvenită și fie asigurat, că
în viitor va fi crușat.Altfel el se va supune, cum se su-
pune robul, forței maiore, câtă vreme
simte presiunea imediată a forței, va as-
cultă, deși numai cu inima îndoită, po-
vețele înțelepte ale binevoitorilor sei, va

Foia „Tribunei“.

Porumbul raiului.

Poveste din popor

de Iulian Dan.

(Urmare și fine.)

„Încă un lucru mai ai să faci“, dăse împă-
ratul, „și dacă îl vei isprăvi și pe acela, atunci
'ți-o dau“.„Care e lucrul acela, înălțate împărate, că
eu mă grăbesc să mă duc către casă“.„Eu am un vulpoi, care în toată dimi-
neața îmi aduce apă din izvorul Iordanului, ca
să mă spăl pe obraz, pentru-că după apa aceea
rămân tot tiner. Să-mi aduci și tu apă de acolo
măne dimineață, până la 7 ceasuri, dară dacă
va veni vulpoiul mai întâiu, atunci fata nu 'ți-o
dau, și ție ție mut capul la picioare și picioa-
rele la cap“.Codru dă o cană lui Fuge 'n lume, și îi
dăce să meargă să aducă apă dela izvorul Ior-
danului, dar' să grijească să nu sosească vul-
poiul înaintea lui, căci e vai de el.Fuge 'n lume se duce și când mergea el,
vulpoiul venia cu apa.La izvorul Iordanului erau 2 munți, cari
tot mereu se băteau în capete, și pe cine apucauîntre ei îl făceau tot praf și sfărâmă. Ei odihniau
în toată ziua de trei-ori.Chiar când a ajuns Fuge 'n lume, atunci
odihniau munții.

El se repede, ia apă și fuge înapoi către casă.

Așa de repede a venit, că a ajuns și a și
întrecut pe vulpoi.Dupa o cale lungă s'a pus la odihnă, căci
era ostent și a dormit cu capul pe o căpățină
de cal mort.Vulpoiul ear' îl ajunge, îl vede dormind,
îi ia cana, o răstoarnă și varsă apa din ea.Acum se apropiu 7 ciasuri și vulpoiul mai
ajungea acasă.Codru era îngrijat, că nu mai sosește
Fuge în lume cu apa, și dăce către „Uită în
lume“ să se uite doară vede undeva pe „Fuge
în lume“.„Uită în lume“ își înhoalță ochii în toate păr-
țile și dăce: „Îl ved dormind cu capul pe o că-
pățină de cal mort, și cana răsturnată lângă el.“„Măi „Svirle în lume“, — dăce Codru, —
ia tu o peatră, o aruncă și lovesce cu ea căpă-
țina cea de cal, ca să se trezească.“„Svirle în lume“ aruncă o peatră, lovesce
căpățina, și-l trezește.Când se trezește vede cana răsturnată și
apa vărsată și îndată a sciut, că vulpoiul 'i-a
făcut necazul acesta.Se duce ear' iute înderept la Iordan, ia
apă și vine în rușul capului; — dar' nu venia
cum se vine, ci sbura.Ajunge vulpoiul, îl apucă de coadă și-l
svirle în sus așa de tare, de trei zile a suș și
trei a coborât.Când a fost la 7 ciasuri, „Fuge în lume“ a
fost sosit cu apa și a dus-o împăratului să se
spele. —Vedând împăratul că nu are în cotro, cheamă
pe Codru și dăce să se gate de nuntă, că el îi
dă fata de soție, după-cum 'i-a făgăduit-o.Codru însă îi dăce: „Înălțate împărate“,
e drept că vorba așa 'mi-a fost; — însă eu sunt
logodit, și nu pentru-ca să-mi dai mie fata am
făcut lucrurile acelea, ci ca să găsece și fratelui
meu Bujor o soție; acum soție 'am găsit, și te
rog să te gați de drum și să facem cununia
acasă la fratele meu.Codru, vești bine — nu 'i-a spus nimic din
câte s'au întemplat cu el și cu fratele seu, pre-
cum nici aceea că cine sunt ei.Vedând el că Nae împărat stă pe gânduri
'i'a dăce, că dacă nu-i va plăce lui și fetei sale
de frate-seu, — atunci poate veni cu fata eară
acasă și să nu o deie soție lui Bujor.Astfel Nae împărat s'a gătat cu curtea lui
și a plecat la drum.Codru încă 'și-a luat rămas bun dela frații
lui de cruce, cari 'i-au ajutat a-și căuta calul
și a face lucrurile cele cerute de Nae împărat.Ei încă s'au mulțumit lui Codru că 'i-a
săturat de ce nu au fost săturați, și apoi s'au
despărțit.Când s'a apropiat Nae împărat cu Codru
de casa împăratului celui bogat, porumbul raiu-
lui a și început a cănta; — dar' nu cănta cum
se căntă, fără așa cănta de frumos, de 'l-ai fi
ascultat un an întreg, fără să mănânci.Bujor, cât ce a aușit pe porumbul raiului
cântând, a sciut că vine frate-seu Codru și a și
spus împăratului să se gate, că frate-seu so-
sesce.Împăratul și toată curtea lui nu sciau ce
să facă de bucurie, aușind porumbul căntând,
și toți stau cu gura căscată și-l ascultau, și nici
măncare nu le trebuia.Nu multă vreme după asta a sosit Codru
cu Nae împărat la curtea împăratului celui bogat,
care se mira că ce alaiu mare vine la casa lui.După-ce 'și-au dat binețe unul la altul și
'și-au povestit, care ce a pășit, Codru a întrebă
pe Nae împărat, că vrea să-și deie fata după
Bujor ori nu?Nae, vedând acuma că cine sunt ei, și că
împăratul cel bogat își dă fata după Codru a

da sângele lui și avutul lui pentru „patrie și tron“, dar' nu va sci se se încălzească, va fi incapabil de însuflețire, și acela, care întră în luptă fără-ca să fie însuflețit, e capabil de tradare și nu scie nici el, cum și când are să devină un trădător.

Românii au pus cestiunea Ardealului și o pun în fiesce-care și acum mai virtuos ca ori-și-când, fiindcă voesc să poată intra cu toată însuflețirea în lupta cea mare, dela care atiră soarta popoarelor din Orient, o pun, fiindcă vor ca să înceteze cât mai curând vrajba nefirească dintre poporul român și cel maghiar.

Eară noi stăruim asupra ei, pentru-că sînt iari interesele, care cer ca acum, mai ales acum, să nu rămânem singuri, să nu-i lăsăm pe frații noștri la dispozițiunea celor-ce abusează de buna lor credință.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Decembrie st. v.

Anul nou gregorian, pre lungă gerul cel mare, ne-a mai adus și o mulțime de sciri, care din care mai serioase și îngrijitoare. Primejdia unui războiu o privesc de amenințătoare chiar și acele cercuri conducătoare din Viena, care până acum erau mai optimiste în aprecierea situației. O depeșă oficială din Viena împărtășește, că situația e neschimbată. Asigurările de pace ale reprezentanților rusești în capitalele europene pot să îmbrășie încă îngrîșirile pentru pericolul iminent al unui războiu, dar' nu pot la nici o întemplantare garanta o liniștire durabilă, deoarece-măsurile militare rusești stau încă și acum ca și mai înainte în contradicere cu toate asigurările pacifice, și limbajul presei rusești e tot atât de violent ca și înainte de asta cu trei săptămâni. Astfel diarul galițian „Przełond“ primesc din Chiseneu o împărtășire, că în Besarabia se fac mari concentrări de trupe, care se postează în două fronturi, în contra României dela Reni până la Tuzla și dela Reni până la Chotin, apoi în Nord în contra Austriei până la Husiatyn.

Primarul din Viena, Uhl, și-a terminat vorbirea sa de anul nou în consiliul comunal din Viena cu o indigitație serioasă asupra pericolului de războiu. Aduce anul viitor ce va aduce cu sine, și el, residența își va implini cu credință-i cunoscută datorința față cu patria și cu Tronul.

Governorul din Vilna, generalul Șestakoff a toastat la banchetul oficerilor pentru armata rusească, a cărei dibăcie în fiecare moment s'ar pute pune la probă.

O depeșă din Londra spune, că declarațiunile liniștitoare ce le-au dat ambasadorii rusești în străinătate, nu sînt oficiale ci private. — O altă depeșă împărtășește despre un interviu cu Gladstone. Acesta se se fi exprimat, că el nu crede la un războiu de earnă. Dar' la primăvară diplo-

dis, că fi dă și fata și împărăția lui, căci vede el, că Bujor e vrednic de ele.

După-ce Codru a spus toate pășeniile lui, s'au gătat amândoi împărății de nuntă; împăratul cel bogat și-a dat fata lui după Codru, și Nae împărat după Bujor.

Și s'au făcut două ospețe deodată; și s'au întins mese de nu vedeai din un capăt în celalalt, și atăția oameni erau, de stelele le puteai număra, dară oamenii dela ospețele acestea nu; și cine nu crede, pofim! meargă și-i numere, și s'a făcut o nuntă, de n'a fost de când fi lumea, nici n'a fi cât a trăi pământul.

Și era o zamă lungă și groasă de nu putea sta pe masă; — zama era până în buric, dar' în gură nici un pic, și o duceau la masă cu ciuru.

Eu încă eram ștergar, — mă rog de iertare — m'a luat gura pe dinapoi, — nu ștergar ci stegar, și v' spun pe omenia mea, că așa nuntă nu numai că nu am vădit, dar' nici de nume nu am auzit; atâtea feluri de mîncări și de vin au fost la nunta aceea, câte zile sînt întrun an.

După-ce s'a gătat ospetul, Bujor s'a dus cu nevasta lui acasă la Nae împărat, ear' Codru a rămas împărat și moșteau preste avuțiile cele multe și astăzi trăesc; și cine va să-i vadă, se meargă și să-i caute precum i-am căutat și eu.

mația va ave mult să se lupte spre a evita groasnicul războiu european.

Drept un lucru caracteristic pentru situație servește un articol al diarului parisian „Le Parti National“, intitulat „Rolul Austro-Ungariei“, în care după expectațiunile mai lungi asupra neiertății politice a lui Napoleon III, care în contul monarhiei noastre a creat unitatea italiană și a favorizat restabilirea unității germane, se dă expresiune convingerii, că pentru Austro-Ungaria este imposibil de a persista în o alianță cu Germania, în o alianță, care pentru ea ar însemna ruinul în prezent și rușinea în viitor.

Intemplantarea evenimentelor — termină articolul — sau mai ales logica providențială a istoriei fac astăzi din împăratul Francisc Iosif un arbitru al păcii europene. El cu o lovitură poate să răsbune Sadova, să primească din nou rolul istoric al unei mare puteri germane și se recucerească două frumoase provincii italiene. În scopul acesta el ar ave numai să se pună în partea Rusiei și a Franciei, spre a forma cu aceste o alianță triplă, care ar fi neasemnat mai glorioasă și mai roditoare, ca aceea, pentru-care se sfarmă astăzi Austro-Ungaria. Incungurată de brațele de fier ale celor trei armate puternice, Germania n'ar ave altă alternativă, decât să se supună fără nici o luptă ori apoi să se expună unei derute inevitabile. Statele sudice ale Germaniei de altmintrelea încă nu vor aștepta până în momentul din urmă, pentru de a-și despărți cauza lor de cea o Hohenzollernilor. Intorcându-se în contra Germaniei, împăratul Francisc Iosif ar ave în mână o unică ocaziune, el ar pute cu o singură lovitură să aplaneze derutele, ce l-au ajuns în timpul stăpînirii sale sgomotoase. El poate să fie întemeietorul păcii europene. Dacă nu-l va părăsi geniul tutelar, care de atâtea-ori a inspirat pe Casa de Habsburg, stăpînirea lui s'ar pute sfîrși asemenea unei apuneri de soare strălucite.

„Reichsanzeiger“-ul din Berlin publică, la ordinul Țarului, actele falsificate în cestiunea tronului Bulgariei. La alt loc reproducem în extras cuprinsul acelor acte; aci ne mărginim a constata, că misiunea ce a avut-o dl de Șuvaloff la Berlin a putut să fie între altele și predarea acestor acte, ear' publicarea acestora va contribui mai mult la înăspirea situației, decât la îmbunătățirea ei.

Din Belgrad încă nu se împărtășește nici o soluțiune, cu toate-că se asigură, că criza are să se aplaneze preste trei zile. După o scire ce o primesc din Belgrad „Correspondance de l'Est“, într'o conferență ținută Vineri noaptea, partidul radical ar fi acceptat toate condițiunile ce le-a pus regele Milan, — afară de două, cu privire la ocuparea postului de ministru de externe și la amnestia generală. Se dice, că dacă regele va accepta aceste pretențiuni ale radicalilor nu va mai sta nimic în calea rezolvării crizei.

Diarele rusești nu atribute mare importanță repășirii lui Ristici. O apropiere din nou a liberalilor de radicali se ține de mai probabilă, ca o rechemare a lui Garașanin. De altmintrelea nici aceasta, dice „Novoe Vremia“ nu va neliniști pe Rusia, pentru-că sînt foarte mici șansele, că în cazul unui războiu Sârbia va fi avantpostul Austro-Ungariei. Pentru Austria demisionarea lui Ristici a putut să vină apropos, pe Rusia o lasă rece, fiindcă evenimentul acesta nu va schimba întru nimic dispoziția poporului sârbesc.

Documentele falsificate.

Faimoasele documente diplomatice falsificate, despre care s'a făcut atîta vorbă în timpii din urmă au eșit la iveală. Aceste acte, în urma înțelegerilor cabinetelor din Berlin și din Petersburg, s'au publicat în *monitorul oficial* al imperiului german.

Monitorul oficial publică mai întăiu scrisorile ce le-a adresat principele de Coburg comitei de Flandria. În cea dintăia scrisoare, cu datul de 27 August, principele declară, că nu s'ar fi dus în Bulgaria, dacă n'ar fi primit din Berlin informațiuni exacte. Aceasta se dovedește și prin notițele autentice ale prințului de Reuss, ambasadorul german din Viena, asupra intențiunilor secrete ale cancelarului german, pe care le alătură acestei scrisori. Principele de

Coburg roagă pe comitesa, să-l facă pe fratele seu, regele României, să useze de influența ce o are în Petersburg în interesul seu. — Documentul al doilea se referece la scrisoarea adresată de ambasadorul Reuss principelui de Coburg, în care se cuprinde, că ocuparea tronului bulgar e o cestiune de inițiativă personală, care momentan nu poate fi spriginată oficialmente de guvernul german. De aci însă nu rezultă, că guvernul german n'ar încurajă o astfel de întreprindere pe cale oficială, fiind în interesul păcii și al politicii germane. Ori-cât de nefavorabili sau dușmănoși par a fi pentru moment factorii guvernului german, într'o și însă păreri, care se păstrează în secret, totuși s'ar da pe față. — Documentul al treilea e o scrisoare a principelui de Coburg adresată comitei de Flandria, cu datul de 16 Septembrie, în care principele declară, că chiar în potruva luptei față de Germania îndreptată în contra sa, nu vor trece 4—5 zile când reprezentantul Germaniei din Sofia nu l'ar încredința despre politica favorabilă a Germaniei; atitudinea Germaniei afirmă dela rezolvarea unor cestiuni serioase cu Rusia. — În documentul al patrulea, principele de Coburg încunoscințează pe comitesa de Flandria, că în urma informațiunilor ce le-a primit pe cale directă din Berlin, soarta Bulgariei a fost obiectul unui schimb serios de idei între Bismarck, Kálnoky și Crispi și în urma acestor schimburi de idei puterile centrale sînt mult mai favorabile Bulgariei. Numiții bărbați de stat și-au exprimat din nou speranța, că Bulgaria n'ar fi o cauză, pentru care puterile centrale și-ar pute schimba atitudinea lor, pe care vor s'o conserve pe timp mai îndelungat.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Galșa, 23 Noemvrie v. 1887.

„Nu ne mai trebuie notar de Român!“ Așa se exprima mai pretutindenea poporul nostru, în care comună se află notar de Român.

Și pentru-că se exprimă așa cum se exprimă, trebuie să fie o cauză oare-care, și examinând deamănuntul aceea cauză, ne convingem, că păcătoși sînt unii din notarii de Român.

Se întemplantă apoi, că în atare comună se alege notar și pre lungă toate, că e curat românească, se alege un străin; ear' oșii în urma urmelor cade asupra poporului și a inteligenței din respectiva comună, că oare-cum din interese particulare să fie uitat de datorințele lor cele mai sfinte.

Nu-i vorba, sînt și se întemplantă și de acelea casuri, cătră cari se mai adaugă și forța celor de sus și mai ales în ziua de azi, dar' în foarte multe locuri au fost și sînt vina însuși unii notarii de Român, care ajungînd și ei în oficiu, tractează cu poporul, ba chiar cu inteligența mai brutală ca cu nise animale sâlbatic.

Așa în comuna Galșa este un notar, Argyelán Gabor, care spre norocirea lui, s'a născut pe timpul, când fie-cine putea să fie notar, și așa cu ajutorul tatălui ajunse de notar în comuna Monereu, dar' lucrul nabi, că notarul nostru, nu după mult timp de stăpînire fu dat afară din oficiu pentru purtarea sa cea exemplară.

Ei, dar' norocul tot cu omul umblă până la un loc. Așa și dînsului surisindu-i norocul, ajutorându-l și aceea împregiurare, că fu un om cu dare de mână, s'a ales de notar în comuna Galșa, care totodată este o comună foarte bună.

Aci apoi cât puse piciorul pe scăriță, încep a tracta cu poporul în modul, care îl caracterizează: injură, batjocorește, după draga lui voe, așa, că poporul nu îndrăsnesc a merge la casa comunală fără martori, ori fără ceva armă la sine, căci notarul dacă se află cu omul singur în cancelarie, face un semn scriitorului și acela ese afară ori închide ușile; ear' el se pune — apoi ține-te bine!

Domnia-sa se privește în comună ca un mic pașă; face cum voesc, trage mai multă porție și nu o induce în diar, dacă voesc concheamă comitetul comunal, când earăși numai voesc și pe acei membri îi concheamă, pe cari dînsul îi voesc, preoții și învățătorul, ca viriliști, și pe alți oameni de frunte de un timp încoace nu-i concheamă de fel la ședință, cu un cuvînt face după draga lui voe, fără nici o frică.

Așa în anul acesta a tras dela mai mulți oameni câte 2 fl. din banii duși pentru a solvi porția, care sumă dînsul cu forța a dat-o respectivilor oameni ca să voteze pentru candidatul guvernamental, ear' respectivii, fiind oameni de suflet n'au votat cu dînsul, ci cu binefăcătorul lor — cu candidatul național, ear' dl notar ca res-

bunare a detras dela acei oameni câte 2 fl. când au plătit porția.

Asemenea își arată atotpotența unui pașă turcesc, că își răsbună și asupra acelor oameni, care fiind siliți de împregiurări iau bani împrumut dela privați, ear' obligațiunea o fac prin un individ cunosător în trebi de aceste; dic, își răsbună, că dându-i-se ocaziune, trage dela respectivilor om 50 cr. din cauză, că n'au făcut obligațiunea prin el.

Nu-i destul însă, că dispune după plac în cele ale comunei politice, ci ar dori să fie și un fel de pașă în ale comunei bisericesci! Așa în primăvara anului 1886, dacă-mi aduc bine aminte comitetul comunal a hotărît a exarândă o pustă a comunei, ear' venitul acela să se distribuie între comuna bisericescă romano-catolică și între comuna bisericescă gr-or. română, că așa apoi pe banii ce le compet Românilor să se ridice o școală românească gr-or: de oare-ce școala cea veche era într'o stare cu totul de compătimit.

Așa era să fie dacă nu era pașă notarul nostru ca să pună unele pedeci, și așa apoi să amine treaba de pe o și pe alta. Destul și bine, că după aprobarea acelu conclud din partea comitetului, pustă s'a exarândat, ear' banii repartindu-se prin antiste, suma ce-i compete comunei bisericesci romano-catolice s'a predat respectivei confesiuni, ear' banii ce-i compete comunei noastre bisericesci, i-a reținut în cassa comunei și numai acum târziu, după-cum se vede să-i fie elocată la cassa de păstrare din Arad.

Ei; dar' comuna bisericescă gr-or. română, pe basa exarândării pusteii a legat contract cu un proprietar din loc asupra unor realități foarte corespunzătoare pentru școală, și totodată foarte ieftin, care contract s'a și aprobat din partea V. Consistor. — Ce i-a venit, în urma urmelor, ce nu i-a venit dlui notar, destul că d-sa, carele la început, pentru un interes oare-care lucra în ruptul capului pentru cumpărare, ear' acum, ne-implinindu-i-se pofta și dorința domniei-sale s'a supărat foc, și a conchemat comitetul comunal, firesc, ear' numai pe ai sei, și a hotărît cu dînșii dimpreună, ca banii ce-i compete comunei bisericesci gr-or. române să nu se dee afară respectivei comune, ci să se depună în cassa de păstrare, aducînd ca motiv, că comuna politică, când a decis exarândarea pusteii, a decis, că pe suma aceea să nu se cumpere localitate școlară, ci să se edifice școala? Puil de conclud seamănă tatâne-sau!

Cum a fost cum nu, destul, ca d-sa n'a voit și nu voesc să predee banii, făcînd prin aceasta neplăceri și daune comunei bisericesci, neputînd depune banii la mîna vîndătorului în înțelesul contractului.

Apoi nici cu atît nu s'a îndestulit, ci earăși ca un fel de pașă turcesc, n'a voit și nu voesc să dee nici un crucer pe a. c. din banii cultului, care se incasează prin comuna politică, perceptorului comunal, din motivul, că perceptor e învățătorul, și pe un învățător nu voesc a-l cunoaște de perceptor.

Ce e drept s'au făcut pași de lipsă în cauza aceasta, dar' până acum fără nici un rezultat.

Celelalte toate le retac, fiind sigur, că on. public, din cele descrise până aci, își poate face o iconă destul de clară despre notarul nostru, ca prunc eșit din opină, și apoi mai poate cineva învinováți pe popor când pretutindenea se exprimă „Nu ne mai trebuie notarii de Român?“

Ignatiu Serbu,
preot gr-or. român din Galșa.

Cronică.

Numiri. Ministrul de justiție a însărcinat cu afacerile unui medic de tribunal de pe teritoriul tribunalului reg. din Cluj pe profesorul dela universitatea din Cluj Dr. Ioan Belky. — Ministrul de instrucțiune a întărit definitiv în postul seu de până acum pe Gizela Schelder, învățătoare la școala normală de stat din Mediaș.

Numire în armată. Cornel Ardeleanu, candidat de avocat, a fost numit de oficer de rezervă la regimentul ce staționează în Oradea-mare.

Demnitatea de consilieri intimi se va conferi mai multor generali de rang mai înalt, anume: locotenentului-mareșal-campestru Rodakowsky, comandant al corpului 2 din Viena, apoi principelui Iosif Windischgrätz, comandant al diviziei 2 de infanterie; cavalerului de Waldstätten, locotînător al comandantului suprem de glotași austriaci, în urma lui Braunmüller de Tannbruck, comandant de corp în Cașovia.

Deputați congressionali s'au mai ales în diecesa Aradului: Ioan P. Deseanu, în cercul Aradului; Ioan Beleş, al Radnei; David Nicora, în cercul Giula; Mircea B. Stănescu în al Chișineului; Aurel Suciu, în al Siriei (Világos); Georgiu Feier, în al Boroșineului.

Economie. Hreanul.

Această plantă, din familia cruciferilor, numită de botanici Cochlearia Armoracia, e destul de răspândită și întrebuințată.

Muștarul Nemților cum fi mai chic Francezii, — de sigur pentru-că rădăcina sa iute, are puțin mirosul muștarului, — e cunoscut de toți atât pentru frunzele, sale cât și mai ales, pentru rădăcinile sale fibroase ce s'afund așa de adânc în pământ, de unde se scot pentru diferite întrebuințări alimentare.

Dar' nu numai ca condiment, pentru a se da gust cărnurilor, e bun hreanul; e și sănătos și proprietățile sale antiscorbutice nu se pot tăgădui, și pot dice — cu siguranță — că e unul din antiscorbuticii cei mai puternici.

Și fiindcă spuse, că e o plantă medicinală, voi arăta, 2 rețete în a căror compoziție întră hreanul și pecare ni le dă un agricultor francez.

- a) antiscorbutic Vin alb bun 2 litruri Rădăcini de hrean 60 grame Asmațui 30 grame Frunze de hrean 30 grame

Se filtrează după o marea ceară de 8 zile.

b) pentru păstrarea și curățirea dinților

- Rădăcini proaspete de hrean 30 grame Sămînțe de fenul 30 grame Mentă pipărată 15 grame Rachi 1 litru

Această apă de dinți se filtrează după 15 zile.

Voiu mai spune apoi cetitoarelor mele ce au obiceiul — în unele casuri — de a face băi de picioare calde cu muștar, că foile de hrean strivite și puse în apă caldă produc același efect ca muștarul.

Cât pentru cultura hreanului voiu arăta, că nu cere nici o îngrijire, că crește și se înmulțesc de scapi cu greu de el din grădini. Cu toate acestea, pentru cei-ce voesc a cultiva de negoț (hreanul se vinde și prin piețe), voiu spune, că-i place un loc cam umed, cam umbros și un pământ săpat adânc și chiar îngrășat.

E bine a se planta bucățelele rămase, prin bucătării sau prin beciuri, în toate grădinile, pe

lângă garduri, zaplazuri sau în ori-ce loc, unde poate fi lăsat a se înmulți de sine; căci hreanul pătrunzând adânc în pământ ori-cât ai scoate rădăcini pentru casă tot rămâne. Generalmente se pot scoate rădăcinile de hrean doi ani după-ce s'au plantat bucățelele.

Di Vilmorin afirmă, însă, că hreanul pus de curând dă mai bune roade ca cel-ce se lasă a se înmulți singur și de aceea e bine a se preface plantațiunea hreanului în toți anii și a se îngrijii curățindu-se de ierburi.

Hreanul înflorește, dar' sămînțele sînt mai totdeauna sterile.

Pentru a sfîrși aceste câteva cuvinte asupra hreanului voiu povățui pe cei-ce s'au fript punând pe rasol mult hrean, a mirosi îndată o bucățică de pâne. Usturea dispăre aproape îndată. De ce? „G. S.” D.

Tergul de rimători în Steinbruch. In 31 Decembrie n. s'a notat: unguresci bértráni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.1/2 cr. până 50.1/2 cr., de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țărănească, grea 47.— cr. până 47.1/2 cr., de mijloc 47.— cr. până 47.1/2 cr., ușoară 46.1/2 cr. până 47.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 47.— cr. până 47.1/2 cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpênți la gară.

Bursa de Budapesta din 31 Decembrie st. n. 1887.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Bursa de Viena

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Cursul pieței din Sibiu

Table with market rates for Sibiu, including exchange rates for various currencies.

LOTERIE.

Tragerea din 31 Decembrie st. n. Budapesta: 65 15 7 28 53.

Publicațiune.

Casele de sub școala gr.-or. din Boița, sub Nr. 145, trei încăperi cu o magasiie folosite și până acuma ca boltă, se dau la 15/3 Ianuarie 1888 prin licitațiune publică pe timp de 3 ani în chirie.

Condițiunile pentru închiriere se pot vedea ori-când în cancelaria comunală din Boița.

Boița, în 1 Ianuarie 1888. Primăria comunală.

Anunțiu.

Avem onoare a aduce la cunoscința onoratului public, că

„Silvania”, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Șimleul-Silvaniei își începe activitatea la

1-a Ianuarie st. n. 1888.

1. Institutul primesce depuneri de bani pentru fructificare pre lângă 5 1/2 % fără nici o reducțiune.

2. Acordă și numără sub condițiuni favorabile împrumuturi pe cambii, pe obligațiuni, pe ipotecă și pe efecte de valoare.

Informațiuni mai detaliate se pot trage dela direcțiunea institutului.

Șimleul-Silvaniei, la 27 Decembrie 1887.

Direcțiunea.

Nr. 257/1887.

Avis.

P. T. acționarilor ai institutului de credit și economii „Arieșana” din Turda li se aduce la cunoscință, că termenul de solvire al versamentului al IV-lea (10 fl. v. a. de acțiune) a expirat în 24 Noembrie st. n. a. c. deci prin aceasta sînt rugați a solvi cât mai îngrabă acest versament, dimpreună cu procentele de întârziere (dela o acțiune 8 cr. până în 31 Decembrie.)

Turda, 29 Decembrie 1887 st. n. Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana”.

D. St. Sulutiu, Silvestru Moldovan, director. secretar.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Tișeu, and others.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.